

РЕШЕНИЕ

№ 1853

гр. София, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Петър Савчев**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **647** по описа за **2024** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба от Д. Х. Й., с адрес в [населено място], чрез адв. П.М. срещу Решение № 5241 от 15.11.2023г. по нахд № 11057/2023г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 14-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 23-4332-010869 от 13.06.2023г., издадено от началник група в отдел Пътна полиция към Столична дирекция на вътрешните работи.

С жалбата се твърди неправилност на оспореното съдебно решение. Сочи се, че от съставения АУАН не е видно какво нарушение е извършено, тъй като посочената разпоредба на чл.150а от ЗДвП не съдържа състав на нарушение, а е правно предписание. Касаторът не е разбрал какво нарушение е извършил и поради това, че с НП е санкциониран за нарушение по чл.162, ал.1 от ЗДвП, която норма е от категорията на оправомощаващите и не съдържа състав на административно нарушение. Сочи се, че съдът не е обсъдил, че нито в АУАН, нито в НП органът не е посочил съставомерни признаци, свързани с датата, на която е изтекъл три. месечния срок на правомерно управление на МПС с чуждестранно СУМПС и не са посочени индивидуализиращи признаци на цитираното в документите „английско СУМПС“, за да се установи дали то отговаря на законовия критерий за „чуждестранно национално

свидетелство“. Иска се оспореното решение да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. Претендира се присъждане на направените разноски за образуване и водене на производството.

Ответникът по касация - началник група в отдел Пътна полиция към Столична дирекция на вътрешните работи не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба, а решението и НП за правилни и законосъобразни.

Предмет на касационно оспорване е решение № 5241 от 15.11.2023г., постановено по нахд № 11057/2023г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК.

В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства от първоинстанционния съд в обжалваното решение /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК/.

Посочените в касационната жалба аргументи за незаконосъобразност на оспореното НП са отразени и във въззивната жалба, предмет на разглеждане в СРС. С процесното решение районният съд е потвърдил оспореното НП като е посочил, че при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП, в частта за това нарушение не са допуснати съществени процесуални нарушения, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити; нарушението е описано ясно и точно с всички съставомерни признаци и са цитирани нормите на чл.150 от ЗДвП, чл.162, ал.1 и чл.177, ал.1, т.2 от ЗДвП. Нито един от аргументите във въззивната жалба не е обсъден. Липсват мотиви относно различната правна квалификация на нарушението в АУАН и НП, както и коя е правната квалификация на нарушението. Не е обсъдено и възражението, че нарушението не е описано с всички съставомерни признаци.

Тъй като касационният съд преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение, липсата на мотиви по възраженията във въззивната жалба препятстват тази проверка.

Съгласно чл.220 от АПК настоящият съд не може да прави нови фактически установявания, поради което не може да провери за първи път в това производство аргументите на касатора, отразени във въззивната жалба пред районния съд. Преценката на доказателствата и излагането на изводи по същество за първи път в касационната инстанция би довело до ограничаване правото на участие на страните в делото, респективно би ги лишило от същинската касационна проверка относно законосъобразното провеждане на съдебното производство по оспорване на спорния акт.

Налага се извод, че районният съд не е установил всички относими към предмета на доказване факти, касаещи формата за съставяне на АУАН и НП, за квалификацията на нарушението, за което е санкциониран касатора и за съставомерните му елементи.

Изложеното налага съдебното решение да бъде отменено, а делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС. При новото разглеждане на делото съдът

следва да обсъди възраженията на касатора във въззиваната жалба и да изложи мотиви по правнорелевантни факти относно законосъобразността на оспореното пред него НП.

Претенцията за разноските пред настоящата инстанция следва да се реши от районния съд при новото разглеждане на делото /чл.226, ал.3 от АПК/.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК във вр. с чл.63в, от ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 5241 от 15.11.2023г. на Софийски районен съд, 14–ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.